

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Almerico Estensi, Principi, Alvmno Svo. Valentiam Cispadanam à Francisco patre, Mutinæ Duce, gloriosè expugnatam gratulatus, heröis eum tanti exemplo ad laborem, ac veræ virtutis laudem incendit. Ode ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

Diuisumquè teneri
 Constanti populum fide
 Non regem Hesperium, & purpureæ togæ
 Fratrem, quiquè Aquilas imperij tenet
 Per te cautus amicos
 Nostræ laudo Britannia
 Phœbumquè occiduis fluctibus emori
 Ac nasci temerè; cum Thamesi Tagum
 Vno pendere sensu
 Vestigalia Nereo
 Ingens consilium, & mentis opus tuæ
 O GVALTERE, sacrum. Facta perennibus
 Scalpentur monumentis
 Et fasti memores canent
 Nos iucunda soli, nos falis æquora
 Optamus redeunti, & facilem Iouem
 Largiri tibi soles
 Albos, claraquè Delia
 Semper cornua; seù rita perambulas
 Hispanæ Cereris, seù liquido patri
 Gestis credere pinum
 Gratam seù teris Angliam.

ALMÉRICO ESTENSI, PRINCIPI,
ALYMNŌ SVO.

*Valentiam Cispadanam à Francisco patre, Mutina
 Duce, gloriose expugnatam gratulatus, herōis eum
 tanti exemplo ad laborem, ac veræ virtutis laudem
 incendit.*

O D E VIII.

V Allum rupit iò victor, & Insubrum
 Ignoras Aquilas mœnibus intulit,
 Arma interquè tubas, raucaquè tympana
 FRANCISCVS, grâtiis aspici
 At nunc compositò pectoris impetu
 Decedant fidibus glassica Lydijs
 Illud,

Illud, Musa, mihi porridge barbiton,
 Tantæ carmen adorea
 Dignum dicere, quo Terrigenam fugam
 Pæan magnanimo concinuit Ioui,
 Aut vis AEacidæ tollitur, aut sacrum
 Raynaldi proavi decus.
 Raynaldus sobolem tentat ad ardua
 Sempèr; Solis vti rex volucrum genus
 Obuertit radijs. Plurimus hinc domo
 Creuit Cæsar, & Hercules.
 Nec tali sapiens desit origini
 Alphonfus, nec erit nominis indiga
 Francisci pietas, iura volentibus
 Hic dum vir populis dabit,
 Princeps iure triplex, Mercurij modo,
 Quem Memphis coluit. Pulvere collini
 præfert ipse tamen corpora Martio,
 Regum insignibus aureis.
 Hæc mentem, memini, pacis in otio
 Pascebat species, cum iaculo horridus,
 Castrensiquæ sago, rettulit asperas
 Prædas montibus auis.
 Felix, egregiam cui bonus indolem
 Affudit genitor! non humiles agit
 Curas; vsquæ mouet maxima; congenen
 Ignis ceu petit æthera.
 Te talem, alte Puer, seminis æmulum,
 Sicut spem Latij Tros pius alteram,
 Vel claris Mæcedo laudibus inuidum,
 Estensis genuit parens.
 Audi, facta patris quò tulerit metu
 Pellæus iuuenis, non sine gaudio
 Doctoris, properi lumina tergere
 ALMERICE, madentia
 Ergò cuncta metet dextra, Philippica?
 Nostris nulla seges surget honoribus?
 Quas nato fereret, pro pudor, vndique
 Lauros is prior occupat?

At no-

At nostrum omne lucrum: stertere scilicet
 Nostrum est. Qui domuit, pleniùs imperat.
 Heu! mundum breue opus vincere; tu mihi
 Orbes, Iupiter, obijce.

Laudatos gemitus vt premeret senex,
 Mundos, vanus ait, Democriti tenes
 Dulcis mille puer: mille tibi cadent
 Magno purpurei duces.

ALMERICE, vides (cura mea, & decus)
 Albos patris equos cîre Valentiam:
 Pompam tu Solymis hanc imitabere,
 Majorum imperij sequax.

AD LVCAM HOLSTENIUM.

*Optimum, vt in humanis, statum esse aegritudinem, quæ
 nos facit optimos, quamdiù habet infirmos.*

O D E I X.

ME nuper stans admonuit languentis amici,
 Corda hominum tum deniquè recto
 Viuere amica magis, superisque affuescere rebus,
 Morbo dum, macieque premuntur;
 An quia carnis inops mens explicat aptius alas,
 Et patrios consurgit ad ignes,
 Exilij impatiens, terræ damnata sodali?
 Infirmos circumspice cœtus,
 Quos dolor affixit pigro febrisque cubili:
 Ecquem non sano meliorem,
 HOLSTENI, inuenies, & versis sensibus æquum
 Coelicolis præstare saluti
 Vt videatur morbus ob hoc, quod sit gradus axis,
 Et vitæ certa artha beatæ.
 Hunc & auaritia, & lucri scelerata cupido
 Nil mouet, aut spurcissimus ardor
 Discinctæ Veneris. Non seruit amoribus ille,
 Ambitos nec curat honores;

Temnit